

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.266 van 1 december 2000

A. 95.340/VI-15.671

In zake : **DOLINSKY** Daniel,
Auguste Rodinlaan 17
1050 Brussel,

tegen:

de stad Brussel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Jamblinne de Meuxplein 41
1030 Brussel.

DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Daniel DOLINSKY op 8 september 2000 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het besluit van 5 juli 2000 waarbij de gemeenteraad van de stad Brussel hem bij wijze van tuchtstraf met ingang van 6 april 2000 afzet;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 november 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 november 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. KAISER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. VAN DE GEJUCHTE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

1. Vóór de bestreden handeling was verzoeker ambtenaar bij de politie van Brussel met de graad van eerstaanwezend inspecteur eerste klasse en was hij ingedeeld bij de directie Verkeer.

2. In 1991 wordt hij bij wijze van tuchtstraf een dag geschorst wegens verscheidene nalatigheden en tekortkomingen in de uitoefening van zijn ambt.

3. Verzoeker loopt de drie volgende tuchtstraffen op : op 25 maart 1999 een waarschuwing wegens oneerbiedige uitlatingen in een nota die aan een hiërarchische meerdere was gericht, eveneens op 25 maart 1999 een berisping wegens handelsactiviteiten op het commissariaat, en op 16 november 1999 één maand schorsing omdat hij 105.000 frank van een collega had geleend om handelsactiviteiten te financieren die hij uitoefende in een naamloze vennootschap waarvan zijn echtgenote bestuurder was en omdat hij de verplichtingen die uit die lening voortvloeien, niet was nagekomen.

4. Eind 1999 is tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek ingesteld wegens diverse feiten die hij in de uitoefening van zijn ambt had gepleegd. Van 24 december 1999 tot 5 april 2000 is hij in voorlopige hechtenis geplaatst.

Op 6 januari 2000 heeft de hoofdcommissaris van politie van Brussel de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel aangeschreven om hem te laten weten dat een tuchtdossier tegen verzoeker was geopend en om te vragen of hij de stukken van het strafdossier mocht inkijken en in het kader van de tuchtrechtelijke vervolging mocht gebruiken.

Op 18 februari 2000 heeft de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel aan de hoofdcommissaris van politie van Brussel schriftelijk toestemming gegeven om de stukken van het strafdossier voor administratieve doeleinden in te kijken en te kopiëren.

5. Op 5 april 2000 is verzoeker voorwaardelijk vrijgelaten. Op 6 april 2000 heeft de hoofdcommissaris van politie hem "bij wijze van bewarende maatregel uit de dienst verwijderd in afwachting van een beslissing van de tuchtrechtelijke overheid in verband met zijn preventieve schorsing".

6. Op 27 april 2000 heeft de burgemeester van Brussel, nadat hij verzoeker had gehoord, besloten om hem met ingang van 6 april 2000 voor vier maanden preventief te schorsen, met inhouding van vijftig percent van zijn wedde. De gemeenteraad van Brussel heeft die beslissing op 28 april 2000 bekrachtigd.

7. Op 11 mei 2000 heeft de hoofdcommissaris van politie het tuchtverslag van de korpschef aan de burgemeester bezorgd; dat tuchtverslag luidt als volgt :

" Op 27 april 2000 hebt u besloten om Daniel DOLINSKY, eerstaanwezend inspecteur eerste klasse, voor vier maanden preventief te schorsen.

Op 18 februari 2000 heeft de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel ons toestemming gegeven om de stukken van het gerechtelijk dossier te gebruiken in het kader van een tuchtprocedure.

De gegevens in het dossier zijn van dien aard dat wij betrokkene tuchtrechtelijk voor de gemeenteraad kunnen brengen zonder de gerechtelijke uitspraak af te wachten.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de heer DOLINSKY zich schuldig heeft gemaakt aan verschillende feiten die strafbaar zijn en/of tegen de beroepsethiek indruisen. De tekortkomingen die betrokkene ten laste worden gelegd, kunnen als volgt worden samengevat :

1. Hoewel de heer DOLINSKY dit altijd heeft ontkend, staat duidelijk vast dat hij handelsactiviteiten heeft uitgeoefend, ofschoon hij daarvoor meermaals een waarschuwing of een tuchtstraf heeft gekregen. Betrokkene heeft dat zelf meer dan eens toegegeven, onder meer in proces-verbaal nr. 089.957/99 van de dienst Interne Controle, en in de processen-verbaal nr. 112.957/99 en nr. 112.611/99 van de BOB (...);

2. Hij heeft bij een handelaar een draagbare computer met een waarde van 80.000 frank in bewaring gegeven om die voor 15.000 frank te laten verkopen. De computer bleek kort tevoren te zijn gestolen. De draagbare computer Toshiba PA 1198EYX nr. 11538126E die DOLINSKY in bewaring had gegeven in een winkel in de Malibranlaan te Elsene, was op 17-10-1999 te Overijse gestolen (...);
3. Op 8-12-1999 heeft hij, hoewel hij tuchtrechtelijk geschorst was, gebruik gemaakt van zijn hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie om het hoofd van de firma RADAR ertoe te bewegen om hem zonder enig bewijs van teruggave een door de politie getakelde wagen te laten afhalen;
4. Hij gaat vriendschappelijk en regelmatig om met personen uit Oost-Europa die een erg bedenkelijk zedelijk gedrag vertonen en waarvan sommigen illegaal zijn en anderen gerechtelijk vervolgd worden en/of geweest zijn (...);
5. Hij heeft aan een derde een faxbericht bezorgd dat gegevens bevatte die onder het beroepsgeheim vallen (...);
6. Hij heeft de Dienst Vreemdelingenzaken misleidende inlichtingen verschaft om een niet-EU-onderdaan het verblijf op het nationale grondgebied te vergemakkelijken. Eerstaanwezend inspecteur eerste klasse DOLINSKY is bovendien naar de gemeentediensten van Luik gestapt om op vertoon van zijn politiekaart druk uit te oefenen op de ambtenaren (...);
7. Hij heeft garagehouders fictieve autopapieren gegeven in ruil voor persoonlijke diensten of faciliteiten (...);
8. Hij heeft, zonder toestemming of geloofwaardige reden, lege officiële enveloppen en documenten meegenomen; betrokkene heeft geprobeerd zich van een deel daarvan te ontdoen toen hij door de rijkswacht om uitleg werd gevraagd (...);
9. In het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft hij de leiding van de dienst Interne Controle van de politie van Brussel in diskrediet gebracht door ze aan te wijzen als bron van verkeerde inlichtingen waarover een artikel in de pers was verschenen, terwijl is aangetoond dat hij die informatie zelf aan een journalist had doorspeeld. Op 3 maart 2000 is adjunct-commissaris-inspecteur CALICIS, hoofd van de dienst Interne Controle, samen met eerstaanwezend inspecteur eerste klasse Jacques FOSTIER naar de gevangenis van Vorst gegaan om eerstaanwezend inspecteur eerste klasse DOLINSKY in het kader van het administratief onderzoek te horen. Op 20 maart is in La Dernière Heure een artikel verschenen met als titel "Un flic menace de vider son sac". Toen de BOB op 21 maart 2000 eerstaanwezend inspecteur eerste klasse DOLINSKY daarover om uitleg vroeg, heeft deze verklaard dat de heer CALICIS hem op 3 maart in de gevangenis was komen opzoeken en dat hij veronderstelde dat zijn bezoek van 3 maart alleen was ingegeven om hem informatie te ontfutselen en die vervolgens aan de pers door te geven (...);
10. In het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft hij de hiërarchie van de politie van Brussel, alsook burgemeester de DONNEA, in diskrediet gebracht door ze van maffiose praktijken te beschuldigen (...);

Ik wijs u erop dat de pers uitvoerig commentaar heeft geleverd op deze zaak, aangezien op 12 april 2000, drie maanden na de arrestatie van betrokkene, nog artikelen over die zaak verschijnen.

Gelet op de ernst van de feiten stel ik voor dat u eerstaanwezend inspecteur eerste klasse Daniel DOLINSKY met het oog op zijn afzetting tuchtrechtelijk voor de gemeenteraad brengt om de volgende redenen : zijn gedrag brengt de waardigheid van het ambt in het gedrang, in het bijzonder om de volgende redenen:

- ondanks herhaalde waarschuwingen en tuchtstraffen blijft hij handelsactiviteiten uitoefenen;

- hij gaat vriendschappelijk en regelmatig om met personen uit Oost-Europa die een erg bedenkelijk zedelijk gedrag vertonen en waarvan sommigen illegaal zijn en anderen gerechtelijk vervolgd worden of geweest zijn;
- hij heeft zonder toestemming en zonder geloofwaardige reden blanco formulieren meegenomen, onder meer bewonerskaarten, waarvan hij zich heeft trachten te ontdoen toen hij door de rijkswacht om uitleg werd gevraagd;
- hij heeft aan personen fictieve autopapieren gegeven in ruil voor persoonlijke diensten of faciliteiten;
- hij heeft een draagbare computer te koop aangeboden die gestolen bleek te zijn;
- hij heeft aan een derde een faxbericht bezorgd dat gegevens bevatte die onder het beroepsgeheim vallen;
- hij heeft de Dienst Vreemdelingenzaken misleidende inlichtingen verschaft om een buitenlandse onderdaan het verblijf op het nationale grondgebied te vergemakkelijken;
- in het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft hij de leiding van de dienst Interne Controle van de politie van Brussel in diskrediet gebracht door ze aan te wijzen als bron van verkeerde inlichtingen waarover een artikel in de pers was verschenen, terwijl is aangetoond dat hij die informatie zelf aan een journalist had doorgespeeld;
- in het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft hij de hiërarchie van de politie van Brussel, alsook burgemeester de DONNEA, in diskrediet gebracht door ze van maffiose praktijken te beschuldigen."

8. Op 17 mei 2000 heeft de hoofdcommissaris van politie een verslag opgemaakt voor het college van burgemeester en schepenen, waarin hij zijn tuchtverslag als korpschef overneemt en toelicht en voorstelt dat verzoeker "tuchtrechtelijk voor de gemeenteraad zou worden gebracht". In een soortgelijk verslag, dat is voorbereid voor de gemeenteraad, wordt voorgesteld om verzoeker af te zetten.

9. Bij een aangetekend verzonden brief van 31 mei 2000 wordt verzoeker opgeroepen om op 26 juni 2000 te verschijnen op een tuchtverhoor voor de gemeenteraad van Brussel. In die oproeping wordt onder verwijzing naar het bijgaande tuchtverslag van de korpschef vermeld welke feiten verzoeker ten laste worden gelegd, wordt opgemerkt dat een tuchtstraf wordt overwogen en wordt informatie gegeven die nuttig kan zijn bij de uitoefening van de rechten van verdediging (recht om zich te laten bijstaan door een verdediger naar keuze, recht om het dossier in te kijken, recht om een verweerschrift in te dienen, recht om te verzoeken om een openbaar verhoor, om een getuigenverhoor, alsook om openbaarheid van dat verhoor).

Op verzoek van de advocaat van verzoeker wordt het verhoor uitgesteld tot 5 juli 2000. Als reden voor dat verzoek wordt opgegeven dat verzoeker van 23 tot 30 juni ziek was. Hij heeft een geneeskundige verklaring ingediend waarin wordt bevestigd dat hij tijdens die periode arbeidsongeschikt was. De brief

waarin de nieuwe datum van het verhoor wordt vastgelegd, wordt op 27 juni 2000 aan de advocaat van verzoeker verzonden.

10. Op 5 juli 2000 worden verzoeker en zijn advocaat door de gemeenteraad gehoord. Er wordt een verweerschrift ingediend.

Eveneens op 5 juli 2000 besluit de gemeenteraad van Brussel verzoeker met ingang van 6 april 2000 af te zetten.

Dat is de bestreden handeling, die als volgt wordt gemotiveerd :

- " Overwegende dat betrokkene de waardigheid van het politieambt ernstig in het gedrang heeft gebracht, in het bijzonder om de volgende redenen :
- . ondanks herhaalde waarschuwingen en tuchtstraffen blijft hij handelsactiviteiten uitoefenen;
 - . hij gaat vriendschappelijk en regelmatig om met personen uit Oost-Europa die een erg bedenkelijk zedelijk gedrag vertonen en waarvan sommigen illegaal zijn en anderen gerechtelijk vervolgd worden of geweest zijn;
 - . hij heeft zonder toestemming en zonder geloofwaardige reden blanco formulieren meegenomen, onder meer bewonerskaarten, waarvan hij zich heeft trachten te ontdoen toen hij door de rijkswacht om uitleg werd gevraagd;
 - . hij heeft aan verscheidene personen fictieve autopapieren gegeven in ruil voor persoonlijke diensten of faciliteiten;
 - . hij heeft een draagbare computer te koop aangeboden die gestolen bleek te zijn;
 - . hij heeft aan een derde een faxbericht bezorgd dat gegevens bevatte die onder het beroepsgeheim vallen;
 - . hij heeft de Dienst Vreemdelingenzaken misleidende inlichtingen verschaft om een buitenlandse onderdaan het verblijf op het nationale grondgebied te vergemakkelijken;
 - . in het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft hij de leiding van de dienst Interne Controle van de politie van Brussel in diskrediet gebracht door ze aan te wijzen als bron van verkeerde inlichtingen waarover een artikel in de pers was verschenen, terwijl is aangetoond dat hij die informatie zelf aan een journalist had doorgespeeld;
 - . in het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft hij de hiërarchie van de politie van Brussel, alsook de burgemeester, in diskrediet gebracht door ze van maffiose praktijken te beschuldigen."

Overwegende dat onderzoeksrechter VANDERMEERSCH in het kader van zijn dossier nr. 213/99 dat tegen betrokkene is geopend wegens valsheid en gebruik van valse stukken, heling en huisdiefstal, immers observatie door de bijzondere brigade van de rijkswacht heeft opgelegd; dat de heer DOLINSKY, op de laatste dag van de één maand durende schorsing die de burgemeester hem op 16 november 1999 had opgelegd wegens schending van artikel 216, § 1, van de

nieuwe gemeentewet (uitoefenen van handelsactiviteiten) op 23 december 1999 vanaf 8.45 uur onder toezicht stond; dat is vastgesteld dat betrokkene naar verschillende winkels in de agglomeratie is gegaan om er documenten af te geven en goederen te laden of te lossen; dat een ander rijkswachteam hem om 17.57 uur, terwijl hij vergezeld van een illegale Moldaviër achter het stuur van zijn bestelwagen zat, op de Barthelemylaan heeft aangehouden voor een routinecontrole en hem verzocht heeft het team te volgen naar de rijkswachtpost; dat de heer DOLINSKY, die niet wist dat hij gevolgd werd, onderweg verschillende dienststukken uit het raam van zijn bestelwagen heeft geworpen, waaronder een bewijs van verlies van de grijze kaart en een reeks blanco bewonerskaarten;

Overwegende dat betrokkene, die op 24 december 1999 voor de onderzoeksrechter is verschenen, in verdenking is gesteld en in voorlopige hechtenis is geplaatst in de gevangenis van Vorst, waar hij tot 5 april 2000 is gebleven;

Overwegende dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel de politiediensten op 18 februari 2000 toestemming heeft gegeven om de stukken van het gerechtelijk dossier te gebruiken in het kader van een tuchtprocedure; dat uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de heer DOLINSKY zich schuldig heeft gemaakt aan verschillende feiten die strafbaar zijn en/of indruisen tegen de beroepsethiek; dat de tekortkomingen die betrokkene ten laste worden gelegd, als volgt kunnen worden samengevat:

1. Betrokkene oefent regelmatig handelsactiviteiten uit. De heer DOLINSKY heeft dit altijd ontkend, hoewel hij daarvoor meermaals een waarschuwing of een tuchtstraf heeft gekregen. Betrokkene heeft nu voor de onderzoeksrechter toegegeven dat "men hem al jaren waarschuwt en hem van zijn handelaarsmicrobe tracht af te helpen".
2. De heer DOLINSKY heeft bij een handelaar in de Malibranstraat te Elsene een draagbare computer met een waarde van 80.000 frank in bewaring gegeven om die voor 15.000 frank te laten verkopen. Die computer was op 28 december 1999 tijdens een huiszoeking in beslag genomen. De draagbare computer Toshiba PA 1198EYX nr. 11538126E die verzoeker in bewaring had gegeven, bleek kort tevoren op 17 oktober 1999 te Overijse te zijn gestolen.
3. Op 8 december 1999 heeft de heer DOLINSKY, hoewel hij tuchtrechtelijk geschorst was, gebruik gemaakt van zijn hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie om het hoofd van de firma RADAR ertoe te bewegen om hem zonder enig bewijs van teruggave de wagen te laten afhalen die hij had geleend van mevrouw M., die de zaakvoerster blijkt te zijn van de in punt 2 genoemde winkel in de Malibranstraat, een wagen die door de politie was getakeld.
4. Het is gebleken dat de heer DOLINSKY vriendschappelijk en regelmatig omging met personen uit Oost-Europa die een erg bedenkelijk zedelijk gedrag vertonen en waarvan sommigen illegaal zijn en anderen gerechtelijk vervolgd worden en/of geweest zijn. In het dossier bevinden zich onder meer foto's van een verjaardagsfeest waarop betrokkene in het gezelschap van Bulgaarse pooiers te zien is.
5. Op 11 november 1999 hebben de politiediensten van Sint-Joost-ten-Node beslag gelegd op een faxbericht dat een derde hen had gegeven. Dat faxbericht, afkomstig van de 7e politieafdeling en gedagtekend 12 februari 1998, was gericht aan de heer DOLINSKY. Het bevatte gegevens over een Bulgaarse onderdaan die op één van de foto's te zien is en naar wie in punt 4 wordt verwezen. Die gegevens vielen onder het beroepsgeheim.

6. Uit dossier nr. 3.922.537 van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat de heer DOLINSKY meermaals zijn invloed heeft doen gelden ten gunste van de heer M., een Tunesische onderdaan die op 23 december 1992 kennis had gekregen van een bevel om het grondgebied te verlaten, teneinde hem een verblijfsvergunning te bezorgen. Betrokkene heeft de Dienst Vreemdelingenzaken misleidende inlichtingen verschaft om een buitenlandse onderdaan het verblijf op het nationale grondgebied te vergemakkelijken. Hij is bovendien naar de gemeentediensten van Luik gestapt om op vertoon van zijn politiekaart druk uit te oefenen op de ambtenaren.
7. Op 24 december 1999 heeft de heer O., garagehouder te Molenbeek, tijdens een verhoor in het kader van het gerechtelijk onderzoek verklaard dat hij van de heer DOLINSKY attesten van aangifte van het verlies van officiële autopapieren heeft gekregen toen hij daarom had gevraagd. In ruil voor die fictieve attesten die betrokkene in zijn persoonlijke bestelwagen opstelde tijdens bezoeken aan die garage, deed de garagehouder gratis onderhoudsbeurten voor de wagens van de heer DOLINSKY.
8. De heer DOLINSKY heeft geen geloofwaardige verklaring voor de enveloppes met het opschrift van de burgemeester en blanco formulieren (bewonerskaarten) die in zijn bestelwagen zijn gevonden en waarvan hij een deel heeft trachten weg te gooien toen hij door de rijkswacht om uitleg werd gevraagd. Voor het vervullen van zijn taken heeft betrokkene die officiële stukken helemaal niet nodig.
9. In het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft de heer DOLINSKY de leiding van de dienst Interne Controle van de politie van Brussel in diskrediet gebracht door ze aan te wijzen als bron van verkeerde inlichtingen waarover een artikel in de pers was verschenen, terwijl is aangetoond dat hij die informatie zelf aan een journalist had doorspeeld. Op 3 maart 2000 is adjunct-commissaris-inspecteur CALICIS, hoofd van de dienst Interne Controle, samen met eerstaanwezend inspecteur eerste klasse Jacques FOSTIER naar de gevangenis van Vorst gegaan om eerstaanwezend inspecteur eerste klasse DOLINSKY in het kader van het administratief onderzoek te horen. Op 20 maart is in La Dernière Heure een artikel verschenen met als titel "Un flic menace de vider son sac". Toen de BOB betrokkene daarover om uitleg vroeg, heeft deze verklaard dat de heer CALICIS hem op 3 maart 2000 in de gevangenis was komen opzoeken en dat hij veronderstelde dat zijn bezoek alleen was ingegeven om hem informatie te ontfutselen en die vervolgens aan de pers door te geven. Meteen na die verklaringen is een PV opgemaakt waarin hem eerroof ten laste wordt gelegd.
10. In het kader van een gerechtelijk onderzoek heeft de heer DOLINSKY de hiërarchie van de politie van Brussel, alsook burgemeester de DONNEA, in diskrediet gebracht door ze van maffiose praktijken te beschuldigen;

Overwegende dat de pers uitvoerig commentaar heeft geleverd op deze zaak, aangezien op 12 april 2000, meer dan drie maanden na de arrestatie van betrokkene, nog artikelen over die zaak verschijnen;

Overwegende dat een vertaling van een beëdigd vertaler was gevoegd bij het dossier dat was neergelegd ter inzage van de raadsleden, betrokkene en zijn eventuele verdediger;

Gehoord de uitleg van betrokkene en zijn verdediger, waarvan proces-verbaal is opgemaakt;

Overwegende dat de heer DOLINSKY is opgeroepen bij een ter post aangetekende brief van 31 mei 2000 om op 26 juni 2000 voor de gemeenteraad te verschijnen; dat op zijn uitdrukkelijk verzoek de zaak is uitgesteld tot 5 juli 2000; dat de voorschriften van artikel 301 van de gemeentewet dus zijn nageleefd;

Overwegende dat de bevestiging van dat uitstel bovendien is verzonden naar het adres dat uitdrukkelijk was gekozen en dat betrokkene tot op heden niet heeft herroepen;

Overwegende dat geen van de feiten die betrokkene ten laste worden gelegd, tijdens de uitoefening van taken van gerechtelijke politie is gepleegd, dat artikel 293 van de gemeentewet in casu dus niet van toepassing is;

Overwegende ten slotte dat wat de ten laste gelegde feiten betreft en ondanks de argumenten die door de verdediging zijn uiteengezet, vaststaat dat de heer DOLINSKY zich schuldig heeft gemaakt aan de verschillende feiten die strafbaar zijn en/of indruisen tegen de beroepsethiek van zijn bovengenoemd ambt en dat hij voor geen van die feiten vroeger al een tuchtstraf heeft gekregen;

Overwegende dat de debatten simultaan zijn vertaald in het Nederlands of het Frans, voorzover ieder naar keuze het Frans of het Nederlands heeft gebruikt;

Gelet op de beslissing van 12 februari 1991 waarbij de burgemeester de heer DOLINSKY bij wijze van tuchtstraf één dag schorst omdat hij een verkeersongeval met vluchtmisdrijf waarover bij hem een klacht was ingediend, eerst op schrift heeft gesteld nadat hij daartoe uitdrukkelijk bevel had gekregen en omdat hij niet onmiddellijk maatregelen heeft getroffen opdat het gerechtelijk onderzoek kon worden voortgezet, zijn dienst niet in uniform heeft vervuld en zich zonder toestemming naar de plaats van de feiten in Anderlecht heeft begeven;

Gelet op de beslissing van 25 maart 1999, waarbij de burgemeester betrokkene om de volgende redenen bij wijze van tuchtstraf een berisping geeft :

- op 26 november 1998 heeft hij tijdens de diensturen en in uniform op het commissariaat verschillende voorwerpen trachten te verkopen aan een collega;
- op 2 februari 1999 heeft hij in een lokaal van het commissariaat voorwerpen opgeslagen die geen enkel verband houden met zijn beroepswerkzaamheden;

Gelet op de beslissing van 16 november 1999, waarbij de burgemeester hem om de volgende redenen bij wijze van tuchtstraf een maand schorst :

- op 9 mei 1997 heeft hij van een collega 105.000 frank geleend om handelsactiviteiten te financieren die hij uitoefende in een naamloze vennootschap waarvan zijn echtgenote bestuurder was en op de bankrekening waarvan hij een volmacht had;
- op 9 augustus 1997 is hij zijn verplichtingen die uit die lening voortvloeien, niet nagekomen;

Gelet op de beslissing van 27 april 2000, waarbij de burgemeester betrokkene met ingang van 6 april 2000 voor vier maanden preventief schorst (...);

De bestreden handeling is ter kennis gebracht van verzoeker als bijlage bij een aangetekende brief van 12 juli 2000 die op 13 juli 2000 in ontvangst is genomen.

Op 21 augustus 2000 heeft de Minister-President van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met de lokale besturen, de bestreden handeling goedgekeurd op grond van de overweging dat "de ten laste gelegde feiten bewezen zijn en de tuchtstraf wettigen" en dat "de procedure volgens de regels is verlopen en de rechten van verdediging in acht zijn genomen";

Overwegende dat de toezichthoudende overheid de bestreden handeling op 21 augustus 2000 heeft goedgekeurd met toepassing van artikel 13, 5°, van de ordonnantie van 14 mei 1998 houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat ervan uitgegaan dient te worden dat het onderwerp van de vordering ook betrekking heeft op die goedkeuring;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, ontleend aan de omstandigheid dat verzoeker een georganiseerd voorafgaand beroep niet heeft beproefd; dat ze betoogt dat, bij gebrek aan een bepaling waarbij het instellen van beroepen in tuchtzaken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt geregeld, de bepalingen van de gemeentewet van 30 maart 1836 betreffende de organisatie van het toezicht daarop van toepassing blijven; dat ze aanvoert dat de ordonnantie van 14 mei 1998 houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich daartoe beperkt zonder te raken aan de hiërarchische beroepen die gemeenteambtenaren in tuchtzaken kunnen instellen, zoals het beroep bij de gouverneur, ingesteld bij artikel 180, derde lid, van de gemeentewet van 30 maart 1836; dat ze stelt dat de bevoegdheid van de gouverneur met toepassing van artikel 56, § 1, van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten en artikel 166 van de Grondwet is opgedragen aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering; dat ze daaruit afleidt dat de onderhavige vordering niet ontvankelijk is, aangezien verzoeker deze mogelijkheid om beroep in te stellen bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering niet heeft aangewend;

Overwegende dat artikel 2 van de ordonnantie van 14 mei 1998 houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die in werking is getreden op 1 september 1998, bepaalt dat

ze het gewone toezicht op die gemeenten regelt; dat artikel 19 van die ordonnantie inzonderheid als volgt luidt :

- " Opgeheven worden, in zoverre zij bepalingen bevatten omtrent het toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest :
- 1° de bepalingen van de gemeentewet van 30 maart 1836 die een administratief toezicht op de gemeenten organiseren;
 - (...)
 - 6° artikel 56 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1976;"

Overwegende dat het beroep bij de gouverneur dat een bestraft ambtenaar krachtens artikel 180, derde lid, van de gemeentewet van 30 maart 1836 kan instellen, ressorteert onder de controle van het gewone toezicht, die in dezen betrekking had op een tuchtrechtelijke beslissing waarvan niet vaststaat dat ze geen verband hield met het beheer, door de gemeenten, van de belangen die hen worden toevertrouwd bij de artikelen 41 en 162 van de Grondwet; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 73 van 22 december 1988 (Belgisch Staatsblad, 31 december 1988, blz. 18.277 e.v.) bovendien het volgende heeft gesteld :

"6.B.4. De verzoekende partij en de Vlaamse Executieve doen terecht opmerken dat de gemeentepolitie, zoals de wetgever die heeft willen organiseren, deel uitmaakt van de aangelegenheden die tot het gemeentelijk belang behoren, zoals blijkt uit zowel een geheel van factoren afgeleid uit de benaming van die politie, uit de aansprakelijkheid van de gemeenten op grond van artikel 196 van de gemeentewet en uit de invoeging in de gemeentewet zelf van bepalingen die op deze politie van toepassing zijn, als uit de parlementaire voorbereiding van de aangevochten wet. (...)

6.B.7. (...) Het feit dat het beroep ten deze openstaat, niet tegen een maatregel van administratief toezicht uitgeoefend op de gemeenteoverheden - zoals dat aanvankelijk was beoogd door de Regering in het voorontwerp van wet dat aan het advies van de Raad van State werd onderworpen - maar tegen beslissingen van gemeenteoverheden zelf, (...) ontnemt aan dat administratief en niet-jurisdictioneel beroep niet het karakter van beroep in het kader van toezicht.

6.B.8. Het is trouwens moeilijk denkbaar dat het door de bijzondere wetgever ingestelde regime van toezicht tot gevolg zou hebben dat gemeentebesturen voor hun handelingen rekenschap geven aan een administratieve overheid - die geen rechtscollege is - die verschillend is van de overheid die de wettigheid en de overeenstemming met het algemeen belang van diezelfde handelingen moet beoordelen.

6.B.9. Ten slotte verzet het begrip "administratief toezicht" zich er niet tegen dat de overheid haar tuchtrechtelijke beslissing baseert op omstandigheden en belangen eigen aan het personeelslid. Bij het nemen van een tuchtrechtelijke beslissing, het controleren of hervormen ervan, sluiten de wettigheid en het algemeen belang niet uit dat die omstandigheden en belangen in aanmerking worden genomen.

6.B.10. Uit het voorgaande volgt dat het beroep dat ten deze bij een administratieve overheid openstaat ten einde een administratieve beslissing te herzien, een toezichthoudend procédé is in de zin van artikel 7 van de bijzondere wet. Aangezien het gaat om een handeling die onder het gewoon administratief toezicht valt, behoren de organisatie van de procedures en de uitoefening van dat toezicht tot de bevoegdheid van het Gewest.";

dat ervan uitgegaan moet worden dat artikel 180, derde lid, van de gemeentewet van 30 maart 1836, dat van toepassing is gebleven op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is opgeheven bij artikel 19, 1°, van de voormelde ordonnantie van 14 mei 1998 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid derhalve niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen kan worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 307 van de nieuwe gemeentewet, aan een ondeugdelijke motivering, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan schending van de rechten van verdediging; dat hij in een derde onderdeel aanvoert dat uit de motivering van de bestreden handeling niet blijkt waarom voor afzetting is gekozen, terwijl dat een zeer zware straf is;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de genoemde wet van 29 juli 1991 geen andere verplichting aan de administratieve overheid oplegt dan die om in de handeling te vermelden welke rechtelijke en feitelijke overwegingen eraan ten grondslag liggen; dat ze betoogt dat verzoeker, voordat de bestreden handeling is gesteld, het verslag van de hoofdcommissaris van politie heeft ontvangen waarin de feiten en klachten tegen hem uitvoerig worden beschreven en dat hij, voordat hij voor de gemeenteraad is verschenen, het tuchtdossier heeft kunnen inkijken dat het voorstel tot afzetting bevatte; dat ze stelt dat in de motivering van de bestreden handeling staat dat verzoeker de waardigheid van zijn politieambt ernstig in het gedrang heeft gebracht en dat daarin uitvoerig wordt ingegaan op de verschillende elementen die aan die beoordeling ten grondslag liggen; dat ze besluit dat die motivering dus afdoende moet worden geacht;

Overwegende dat het personeelslid, en in voorkomend geval de Raad van State, uit de motivering van de tuchtrechtelijke beslissing moeten kunnen opmaken welke feiten ten laste worden gelegd, welke kwalificatie eraan wordt gegeven, alsook waarom de tuchtrechtelijke overheid de opgelegde straf heeft gekozen;

Overwegende dat in het onderhavige geval in de bestreden beslissing staat dat "betrokkene de waardigheid van het politieambt ernstig in het gedrang heeft gebracht"; dat die vermelding wordt gevolgd door een omstandige opsomming van de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd en van zijn tuchtrechtelijk verleden; dat evenwel niet afdoende wordt gemotiveerd waarom de zwaarste tuchtstraf is gekozen, namelijk afzetting, terwijl verzoeker in de conclusie die aan de gemeenteraad was voorgelegd, had uitgelegd waarom hij wegens zijn gedrag, gesteld dat het fout was, niet meer dan een korte schorsing zonder inhouding van wedde verdiende; dat het middel, voorzover het is ontleend aan schending van artikel 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991, ernstig lijkt en de nietigverklaring van de bestreden handeling kan wettigen;

Overwegende dat verzoeker, teneinde de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen, aanvoert dat afzetting, behalve in uitzonderlijke omstandigheden, op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt; dat hij verklaart dat de bestreden handeling hem blootstelt aan een ernstig nadeel, zowel op materieel gebied, doordat hij met terugwerking tot 6 april 2000 geen inkomen meer heeft, alsook uit een moreel oogpunt, voorzover de verwerende partij de ten laste gelegde feiten bewezen acht, terwijl ze aanleiding geven tot strafvervolgingen, waardoor hij bloot staat aan diepe vernedering en oneer; dat hij voorts betoogt dat hij vader van drie kinderen is, aan het scheiden is en zijn echtgenote 40.000 frank moet betalen als bijdrage in het onderhoud en de opvoeding van de kinderen en als voorlopige uitkering tot onderhoud en dat hij per maand 12.500 frank huur moet betalen; dat hij stelt dat, zelfs als een annulatiearrest hem in staat zou stellen om zijn werk later te hervatten, dat arrest niets zou afdoen aan het nadeel dat voortvloeit uit het inkomensverlies, de schending van zijn eer en de inactiviteit waartoe hij gedwongen wordt;

Overwegende dat afzetting, doordat ze de eer van verzoeker kan schaden en hem zijn ambt onttrekt, hem blootstelt aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zowel moreel als materieel;

Overwegende dat de vordering voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat ze moet worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging:

1° van het besluit van 5 juli 2000 waarbij de gemeenteraad van de stad Brussel Daniel DOLINSKY bij wijze van tuchtstraf met ingang van 6 april 2000 afzet;

2° van de beslissing van 21 augustus 2000 waarbij de Minister-President van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het in 1° genoemde besluit goedkeurt.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op 1 december tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.